

Så er jeg på en eller anden måde også ked af, at vi skal belemres med den pseudodebat, der i øjeblikket føres om ulighed i samfundet. Det er jo et faktum, som alle kan se, at det går godt i Danmark, og at der faktisk aldrig er brugt så mange penge på den offentlige sektor, som vi gør nu.

Formanden:

Tak til hr. Per Ørum Jørgensen. Så går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

Det Radikale Venstre er ikke begejstret for dette lovforslag, og det skyldes flere ting.

Først og fremmest synes vi, det er endnu et eksempel på, at den nuværende regering fører en meget centralistisk politik, hvor man mener at vide, at det bedste, man kan gøre, er at sidde herinde i Folketingssalen og bestemme, hvad der skal ske ude i den enkelte daginstitution, i den enkelte skole og på det enkelte plejehjem. Vi har den grundlæggende opfattelse i Det Radikale Venstre, at de opgaver skal uddelegeres, fordi de folk, der står derude med de konkrete børn og de konkrete problemer, bedst ved, hvordan man løser problemerne.

Derfor vil vi som udgangspunkt hellere løfte området – noget vi meget gerne vil – ved at vise kommunerne tillid og sige: Brug de penge til f.eks. det, som vi mener er den største opgave, nemlig at gøre en stærkere indsats for de svageste børn. Hvis det kan gøres ved at nedsætte taksterne for nogle grupper, så gør det; hvis det gøres ved en bedre normering, så gør det, og hvis det gøres med billigere eller gratis mad, så gør det. Men vi er grundlæggende imod den tendens, der er ved at udvikle sig i folkestyret, hvor vi skal sidde herinde klokken halvelve om aftenen og bestemme, hvordan kommunerne skal gøre tingene.

Nogle gange, når man rigtig skal forstå regeringens intentioner, skal man spørge Dansk Folkeparti, for de er meget klare i mælet, og de er oven i købet stolte over det. Her er vi altså ude i, at vi skal følge den enkelte krone helt ud i kommunen, og det er selvfølgelig, fordi Dansk Folkeparti godt ved, at forslaget her meget vel risikerer at forringe standarden i nogle kommuner, fordi de kommunale økonomiforhandlinger kører, som de kører. Men det er bare en illustration af, at det er det, som fortsat gør, at vi skal sidde herinde og følge den enkelte krone helt ud på

daginstitutionen, og det er ikke den rigtige måde at styre Danmark på.

Derudover er det ikke nogen hemmelighed, at vi tror, at det lige i øjeblikket er vigtigere at fokusere på kvaliteten af daginstitutionerne og ikke mindst på indsatsen for de svageste frem for at nedsætte taksterne for de mere velhavende familier, altså middelklassen og overklassen. 25 pct. af familierne i Danmark, nemlig de svagestillede, har jo friplads, og det er ikke dem, forslaget her gavner.

Man kunne selvfølgelig spørge: Skal vi ikke have både-og? Det kan man godt sige ja til, men på næste års finanslov er der altså nu afsat 500 mio. kr. til formålet her, og spørgsmålet er: Kunne de ikke være brugt bedre? Selv om vi har 900.000 på overførselsindkomster, selv om 20 pct. af de unge ikke får en uddannelse, og selv om 15 pct. af børnene og de unge er udsat for omsorgssvigt, har vi det jo godt i Danmark, og alt er i den skønneste orden, synes De Konservative. Men derfor kan nogle af os jo godt synes, at det stadig må være en ambition også at få de sidste med, for at vi kan være rigtig stolte af at leve i Danmark.

Endelig vender dette forslag altså den tunge ende nedad i den forstand, at det ikke gavner de svageste, men derimod de familier, som alt andet lige er i arbejde og har en indkomst. De får en lettelse på 100-200 kr. om måneden, og det er selvfølgelig rart, men spørgsmålet er, om det er den vigtigste indsats for daginstitutionerne her og nu, og det mener vi nok ikke.

Dertil kommer, at lovforslaget teknisk set er noget bras. Som flere høringssvar har været inde på, er det en mærkelig måde at fastsætte barnedomstiden på, altså fra 0 til 2 år, i stedet for at følge institutionerne. I stedet for at lave en samlet pakke for hele børne- og daginstitutionsområdet har man travlt med – jeg frygter lidt af populistiske årsager – at komme frem med den første del af en pakke uden rigtig at have tænkt det hele igennem forinden, sådan at man starter med noget lidt løsrevet.

KL 22:20

Som flere har påpeget, følger der også utrolig megen administration med. Det er lidt uklart, om den skal dækkes ind af de samme 500 mio. kr., eller om kommunerne selv skal finde de penge. Men det kan være, ministeren kan afklare det.

I det hele taget må jeg sige, at det kunne være interessant, hvis ministeren, når han får ordet om lidt, kunne afklare det, som har ligget flere af